

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9Er/2093/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813209217
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Bugel
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5813209217.2

Rozhodnutie

Okresný súd Námestovo v exekučnej veci oprávnenej: mal. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. P. XXX/X, F., zastúpená zákonným zástupcom - otcom: H. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. P. XXX/X, F., právne zastúpený JUDr. Antonom Tabačák, PhD., advokátom so sídlom Hlavná 82, Oravský Biely Potok, proti povinnej: E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, právne zastúpená JUDr. Andrejom Bryjom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 49, Námestovo, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Bohumilom Kubátom, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Obchodná 7, Bratislava, pre vymoženie výživného vo výške 130 eur a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Súd námietkam vznesených povinnou proti exekúcii v celom rozsahu v y h o v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Námestovo dňa 10.02.2014 pod č. 5507 024816 podľa ust. § 45 ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/24/2012-146 zo dňa 02.07.2013, pre vymoženie výživného vo výške 130 eur a trov exekúcie.

Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnej dňa 10.03.2014 povinný prostredníctvom právneho zástupcu doručil k súdnemu exekútorovi podanie označené ako „Námietky proti exekúcii, jej trovám a návrh na zastavenie exekúcie č. EX 2464/2013“ zo dňa 21.03.2014 s odôvodnením je názoru, že v tomto prípade po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti. Ide o skutočnosti hmotného práva, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku, a to že došlo k splneniu (úhrade) vymáhanej pohľadávky, a to pred začatím exekúcie. Tak oprávnený ako aj exekútor uvádzajú, že exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/24/2012 zo dňa 02.07.2013, ktorý sa stal vykonateľným dňa 16.07.2013. Povinná uviedla, že má platiť zvýšené výživné počnúc právoplatnosťou predmetného rozsudku, teda od 15.07.2013. Samotný návrh na začatie exekúcie je nezrozumiteľný, pretože z neho nevyplýva skutočnosť, za ktoré mesiace nemalo byť uhradené bežné výživné, keďže exekučný titul znie na opakujúce sa plnenie. Preto vychádzajúc z výzvy advokáta oprávneného zo dňa 24.07.2013 sa domnieva, že sa má jednať o výživné za mesiace júl a august 2013. Dňa 15.07.2013 z jej účtu odišla na účet otca oprávnenej suma trvalého príkazu vo výške 40 eur. Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/24/2012 zo dňa 02.07.2013 bol doručený jej advokátovi 15.07.2013 a následne jej dňa 18.07.2013. Preto dňa 19.07.2013 požiadala v banke o zmenu trvalého príkazu zo sumy 40 eur na sumu 65 eur. Trvalý príkaz mal identifikáciu v tvare 01I6P. Následne dňa 29.07.2013 odišla aj zvyšná suma 25 eur, teda v mesiaci júl 2013 bolo zaplatených po právoplatnosti rozsudku spolu 65 eur, čo podložila dôkazom a to potvrdenie banky z 14.03.2014 o identifikácii trvalého príkazu Výpis o zmene trvalého príkazu zo dňa 19.07.2013. Dňa 13.08.2013 z jej účtu odišla na účet otca oprávnenej suma nového trvalého príkazu vo výške 65 eur, čo jej potvrdila banka potvrdením zo dňa 14.03.2014, čo podložila dôkazmi a to výpis z účtu za mesiac 08/2013 a potvrdenie banky z

14.03.2014 o identifikácii trvalého príkazu. Za uvedené potvrdenia si banka vyžiadala poplatok vo výške 12 eur, ktorých náhradu ako i náhradu trov právneho zastúpenia si žiada priznať voči oprávnenému. Na základe vyššie uvedeného v súlade s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku namietala oprávnenosť vykonania exekúcie č. EX 2464/2013 a jej prípustnosť z dôvodu, že existujú okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Navrhla, aby súd po preskúmaní uvedeného a vykonaní dokazovania v súlade s ustanovením § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku vydal rozhodnutie, že námietky povinnej, proti exekúcii vykonávanej súdnym exekútorom, začatej dňa 02.12.2013 na základe návrhu oprávnenej zast. zákonným zástupcom zo dňa 25.11.2013 a jeho doplnenia zo dňa 28.01.2014, sú oprávnené a súd im vyhovuje. Následne navrhla, aby súd rozhodol o tom, že exekúcia - spisová značka EX 2464/2013 vedená súdnym exekútorom začatá dňa 02.12.2013 na základe návrhu oprávnenej zast. zákonným zástupcom zo dňa 25.11.2013 a jeho doplnenia zo dňa 28.01.2014 a na základe poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Námestovo dňa 10.02.2014 č. 5507 024816, na vymôžeme nároku vo výške 130 eur sa v súlade s § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku zastavuje. Ďalej je oprávnená povinná nahradiť povinnej trovy konania 12 eur a trovy právneho zastupovania vo výške 36 eur.

Oprávnený na výzvu súdu, aby sa vyjadril k predmetného návrhu povinnej k námietkam proti exekúcii, jej trovám a návrhu na zastavenie exekúcie č. EX 2464/2013 v podaní zo dňa 16.04.2014 uviedol, že na základe Rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 04.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2008 a stal sa vykonateľným dňa 18.12.2008 vznikla povinnej povinnosť prispievať na výživu oprávnenej sumou 40 eur vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, to znamená, že povinná bola povinná uhradiť v decembri 2008 sumu 80 eur, čo predstavuje sumu za december 2008 a január 2009. Povinná však vykonala prvú úhradu až v mesiaci február 2009 vo výške 80 eur, kedy už mali byť vykonané úhrady za mesiac december 2008, január, február, marec 2009 spolu vo výške 160 eur. Tým, že povinná neuhradila výživné v zmysle rozsudku vznikol jej dlh vo výške 80 eur na základe Rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 04.11.2008. Taktiež chce poukázať na závažnú právnu skutočnosť a to, že povinná neuhrádzala výživné v zmysle starého rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 04.11.2008 a tiež v zmysle nového zvýšeného rozsudku zo dňa 02.07.2013, nakoľko neuhrádzala výživné do 15. dňa v mesiaci a tiež ho neuhrádzala mesiac vopred, čím je stále v omeškaní okrem vyššie definovanej úhrady 80 eur aj v omeškaní s úhradou 65 eur. Oprávnená zast. otcom nie je povinná uhrádzať za povinnú poplatok za potvrdenie z banky vo výške 12 eur, ktorý jej týmto konaním vznikol, nakoľko je povinnosťou oprávnenej (pravdepodobne mal na mysli povinnej) evidovať si záznamy o úhradách, aby mohla skutočnosť o vykonaní úhrady kedykoľvek zdokladovať. Taktiež dali vyjadrenie k trovám právneho zastúpenia vo výške 36 eur, z toho dôvodu, že v prípade, keby oprávnená (asi povinná) prispievala oprávnenej na výživné v zmysle Rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 04.11.2008 a následne Rozsudku Okresného súdu Námestovo zo dňa 02.07.2013 nevznikli by jej žiadne ďalšie náklady. Vzhľadom na závažnosť predmetnej veci považujú Námietky proti exekúcii, jej trovám a návrh na zastavenie exekúcie č. EX 2464/2013 podané povinnou za irelevantné, povinná sa snaží iba účelovo natiahnuť čas, preto žiadali súd, aby nevyhovej jej námietkam a pokračoval v exekúcii č. EX 2464/2013, vedenej pred Okresným súdom Námestovo pod č. k. 9Er/2093/2013.

Súdny exekútor v podaní zo dňa 31.03.2014 uviedol, že právny zástupca povinnej v námietkach proti exekúcii uviedol, že dňa 26.03.2014 na pošte podané dňa 24.03.2014 t.j. v zákonnej 14 dňovej lehote na podanie námietok proti exekúcii a v zákonnej 14 dňovej lehote na podanie námietok proti trovám exekúcie, mu od povinnej boli doručené námietky proti exekúcii a trovám exekúcie ako aj návrh na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku. Ďalej uviedol, že povinná si svoju vyživovaciu povinnosť plnila, a to dňa 29.07.2013 suma vo výške 25,00 eur a dňa 13.08.2013 suma vo výške 65,00 eur, a preto má za to, že došlo k splneniu dlhu ešte pred podaním návrhu na začatie exekúcie. Z tohto istého dôvodu povinná žiada aj o zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku, a teda že došlo k zániku priznaného práva po vydaní rozhodnutia. Právny zástupca povinnej v označení podania uvádza aj námietky proti trovám exekúcie, avšak v samotnom texte dôvody týkajúce sa námietok proti trovám exekúcie neuvádza. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Nerozhoduje sa v ňom ani o spôsobe vedenia konania, ani o doručovaní - tieto otázky boli už posudzované a záväzne rozhodnuté súdom v predchádzajúcom súdnom konaní. Má za to, že exekučné konanie, bolo vzhľadom

na predložené doklady začaté oprávnene, nakoľko súdny exekútor v súlade so zákonom a na základe návrhu oprávnenej a predložených listinných dokladov podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučný súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie, žiadosti o udelenie poverenia a listinných dokladov vydal dňa 10.02.2014 poverenie na vykonanie exekúcie č. 5507 024816. Oprávnená do dnešného dňa nepotvrdila, že by došlo k úhrade vymáhaného nároku. Z uvedených dôvodov si preto dovolil súd požiadať, aby námietky povinnej proti exekúciám ako neopodstatnené zamietol.

Povinná na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k vyjadreniu oprávnenej uviedla okrem iného v podaní zo dňa 03.06.2014, že okrem logických rozporov uviedla oprávnená skutočnosti týkajúce sa úplne iného rozsudku, a to rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5C/144/2008 zo dňa 04.11.2008 v časti o určení výživného na oprávnenú, ktorý podľa ich názoru právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/24/2012 zo dňa 02.07.2013 stratil účinnosť. V tomto vyjadrení už zrazu zástupcovia oprávnenej našli údajné zameškané výživné v roku 2008 a 2009 v sume 80 eur a nelogicky odvodenú sumu 65 eur. K uvedenému je nutné uviesť, že v konaní súdu č. k. 5P/24/2012 je v zápisniciach jasne uvedené, že zameškané výživné nie je. Je tu uvedené aj to, že tri mesiace po rozvode bola povinná v omeškaní s úhradou výživného z dôvodu, že jej otec oprávnenej nedokázal zaslať údaje od bankového účtu. Toto výživné však bolo zaplatené, čo potvrdil otec oprávnenej v predmetnom konaní. Aj v priloženom prehľade platieb je jasne oprávnenou deklarované, že za mesiace 12/2008 a 01/2009 bolo uhradené výživné dňa 24.02.2009. Navyše v konaní Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/24/2012 zástupcovia oprávnenej zhodne vyhlásili, že zameškané výživné nevzniklo a o žiadnom ani nebolo rozhodnuté. K platbe 65 eur je nutné poukázať na logické rozpory v tvrdeniach zástupcov oprávnenej. Nie je totiž možné, aby povinná dňa 15.06.2013 uhradila zvýšené výživné, keď ešte ani netuší jej výšku, ktorá je určená až rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/24/2012 zo dňa 02.07.2013, ktorý sa stal právoplatným až dňa 15.07.2013, teda povinná bola zaviazaná na prvú úhradu zvýšeného výživného počnúc dňom právoplatnosti, teda až k 15.08.2013. Napriek uvedenému doplatila ešte rozdiel dňa 29.07.2013. Otec oprávnenej napriek tvrdeniam jeho právneho zástupcu o úhrade výživného vopred si svojvoľne priraduje sumy výživného ako mzdu, teda mesiac pozadu. V zmysle rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/24/2012 zo dňa 02.07.2013 má povinná hradiť výživné do každého 15. dňa „príslušného mesiaca vopred“ (nie „mesiac vopred“, ako to interpretuje právny zástupca otca oprávnenej. Je nutné zdôrazniť, že oprávnená požadovala sumu 130 eur návrhom na vykonanie exekúcie, no v predmetnom vyjadrení už uvádza sumu 145 eur, a to bez akéhokoľvek procesného úkonu, čím sa znova len potvrdzuje zmatečnosť ich písomných podaní, z ktorých nemôže súdny exekútor zistiť, čo má vlastne vymáhať. Na základe vyššie uvedeného v súlade s § 50 ods. 1 Exekučného poriadku namietala oprávnenosť vykonania exekúcie č. EX 2464/2013 a jej prípustnosť z dôvodu, že existujú okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Ďalej je oprávnená povinná nahradiť povinnej trovy konania 12 eur a trovy právneho zastupovania vo výške 54 eur.

Podľa § 251 ods. 4 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Súd vzhľadom na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení posúdil podanie povinnej ako námietky proti exekúcii, ktoré boli podané v zákonnej lehote.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietky sú procesnou obranou povinnej proti exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od jej vykonania z dôvodov taxatívne uvedených v zákone. Nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie prvostupňového a odvolacieho súdu (exekučný titul), smerujú proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, ktoré však nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Pre úspešné uplatnenie námietok, čo má za následok zastavenie exekučného konania či už úplne alebo sčasti, je teda nevyhnutné, okrem ich podania v zákonnej lehote, tvrdiť a preukázať naplnenie niektorého z dôvodov uvedených v § 50 ods. 1 Exekučného poriadku.

Základným procesným predpokladom pre vykonanie exekúcie je vykonateľné rozhodnutie. Exekučný súd preto v prvom rade skúma, či rozhodnutie, ktoré má byť exekučným titulom je vykonateľné, t.j. či ide o rozhodnutie, príp. iný titul, vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z pohľadu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práva a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať), čo v danom prípade splnené bolo. V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozhodnutia. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, nemôže naprávať jeho chyby a nedostatky.

Ako už bolo vyššie konštatované, rozhodnutie, ktoré je podkladom pre vedenie tejto exekúcie, je vykonateľné, nakoľko obsahuje náležitosti nevyhnutné pre jeho vykonateľnosť. Z exekučného titulu je dostatočne zrejmé, kto je oprávneným a kto povinným subjektom. Povinnosti uložené povinnej sú v rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom, vymedzené dostatočne určite, jednoznačne je uvedená lehota na splnenie uloženej povinnosti. Ďalším procesným predpokladom je, že povinná dobrovoľne splnila to, čo jej ukladá exekučný titul, pričom splnenie tejto povinnosti povinná preukázala aj v konaní o námietkach proti exekúcii.

Súd sa stotožnil s tvrdením právneho zástupcu povinnej, že povinná (matka oprávnenej) má povinnosť v zmysle exekučného titulu hradiť výživné do každého 15. dňa príslušného mesiaca vopred a nie mesiac vopred. Taktiež súd poukazuje na to, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 5P/24/2012 zo dňa 02.07.2013, ktorý sa stal právoplatným až dňa 15.07.2013 vzhľadom ku dňu nadobudnutia právoplatnosti, bola povinná zaviazaná na prvú úhradu zvýšeného výživného počnúc dňom právoplatnosti, teda až ku dňu 15.08.2013 za mesiac august 2013 vo výške 65 eur. Napriek uvedenému doplatila ešte rozdiel dňa 29.07.2013. Taktiež súd poukazuje aj na to, že povinnej (matke oprávnenej) v predmetnom rozsudku nevznikla povinnosť uhradiť oprávnenej zameškané výživné, vzhľadom k vyjadreniu právneho zástupcu zákonného zástupcu oprávnenej k jeho tvrdeniam o zameškanom výživnom 12/2008 a 01/2009, pričom aj zo samotného dôkazu predloženého právny zástupcom zákonného zástupcu oprávnenej je nesporné, že toto výživné má dohradené v plnej výške, toto tvrdenie súd považuje za účelové zo strany právneho zástupcu zákonného zástupcu oprávnenej na odôvodnenie vymáhaného nároku. Súd preto považuje na základe vyjadrení oprávnenej prostredníctvom právneho zástupcu zákonného zástupcu oprávnenej a povinnej prostredníctvom jej právneho zástupcu za nesporné, že povinná uhradila výživné v prevyšujúcej výške 25 eur pred začatím exekučného konania.

Na základe vyššie uvedeného súd potom námietkam povinnej proti exekúcii v celom rozsahu vyhovel, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, jej námietky boli opodstatnené.

Podľa § 50 ods. 4 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietkam, je prípustné odvolanie.

Podľa § 50 ods. 5 Exekučného poriadku ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je odvolanie vždy prípustné (§ 374 ods. 4 O.s.p.). Odvolanie možno podať dvojmo na tunajší súd do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).